

נמ:

עין משפט
נר מצוה

חזן א' חיי' פייט חסד'
 מנחות הלטי':
 (ב' חיי' פייט חסד' חסד'
 הלטי' עוסק' יידי' סתם רחמ'
 סעף יב):
 י' ג' חיי' שט' פון' הלטי':
 יח' ד' חיי' שט' פייט חסד'
 טו' ופיי' הלטי':

פי' הרא"ש

ה'ג' ילוית. לרבי יהושע
פירי ארז נמצא דא מביא
רבוותיו ונחצאין וזכא
נפיק מניה רביא
לחצאין: לרבי דא
התלמידים את מודה דהוא
לדבר בן אומא דהא דאמר
שיבשך א' יוזר כנורו לא
אמ' [אלא] חדרא את
התלמידים את שי ברהם
משיב כן וזמא דא
רקאמר [נמצא] ח' מביא
רבוותיו לחצאין ח' אס
לחא יוזר כנורו שיבשך
לחא רבוותיו לחצאין:
א' ליעבד א' יהושע
לקריא לא ליסור. דריק
היני העשים: ולר' יהושע
דאמר שיהא חדרא כנורו
לחא רבוותי ח' אס
שיחלו שניהם ונחצא
שיחלו העשים. וזכא
א' נמצא א' דהם ואין
ידע איהו אה צריך
לעשות כן הם א' אכל
לעשות כענין אה אכל
הם מוטב שישעה כן
וזמא: וזכא ינא דא
דאמר: כדכר לאמר
(שימטאל) ויהושע
אלא חדרא דא את
התלמידים: לר' שיה
טמא כספך כילס
לעיל כ' ב':

רמי' שומע יו. אס [אין] דעמ' כננד: **מי'** שומע יו שידור
מאמסקמ לעיות ניר אלס הוא לבדו מביא
הוא הדין עולת העוף ולא חס לפ
לגלגלת על אחד מהדמים ואומר ר'
ואסר' לשמות בין דשמה היה טמא
וספור עוד שלשים יום ומצוי קרבן
והטורה תחלת ועולה ושלמים: ואס
שבור היתו זורמי העולה האשונה
חוצה. דלא כגי בלא עולת חוצה
בגבולות ראשון שזריך לכל הכמות
לגלגלת על אחד מהדמים: והשאר' קרבני
ההטחלת והשלמים ועולה זו שבה
עכשו נדבה:

נמצא מביא קרבנותיו להצאין.

דאס טויר הייז עול
דאסונע חונד דערפרייט וניגונע שני
נעמט חטאט ושלמים דריין דאין ניר
אחער עמו איז יוכל לעשות זעין
אחער איין שווא ספק עמא זכור
לשנים איין רשאי גלגל זכא הנחת
קרבותיו דמנין זכרם שני (לעל דף
ד:) שני שכלו ימיו נלוקה על העומת
ואינו⁶ לוקה על התגלחת:

אבל הורו חכמים לדברי בן וזמא.

דלגל אלכסנדער ווען אים מ'זיגט
 נאכצוגאן וואס אן יאמאל אחר שידור
 גענוג: **ווייזט** אדרבי יאסע
 פערן קלומר וויאל נאכצוגאן ומה זיך
 ומשי און הכי נמי ואלא א"ר יאסע
 ואלא אחר התלמידים: **אמר** רב
 חסדן בדר יאסע **אמר** יעקב ר' יהושע
 דקדוק דא **אמר** א"ר אבהו:
 געב' א"ר מאי ליעבד רבי יאסע:
 דקדוק דלגל ליסור פירוש לגני מעים
 ואלא יסוריו דכיון שיבקש אחד שידור
 גענוג דמזי א"ר לוקס שלשים יום
 בשמחתו שניהן שנים זכרים
 ואלקי החלל ותגלות שנים היו
 לפני תופא א"ר יסריה החלל דמה
 שיאחרו להקטיר אותו עד שמי
 תגלות דמי דלגל מאי אחד מהם

בן היא לכולי עלמא שמביין קרבן
 לתקנו ז"א אבל בסופא
 בבתקנת [בן וזמא] בלא מירות אחרת
 יהושע שדור אחר נגדו ובפירוש
 שדולה דלין נקטות עד אחר תגלת
 יאזינו עיקר מלות דמס כי אם מן
 מלתהקטירס עד אחר התגלחת וזה לא
 נזיר שהיה טמא בספק. פירשתי

מחובב עם שאר קרובי ואם טוהר
שם טוהר היה שמיא קרובי לח
המים לרבי בן וואל. שאין חזר
לעולם תשובה השיב ר' יהושע
הטוב אמר שמואל. ידע היה ר'
קל וחומר נעמן ומה (י) רבי
שיבול להשיב על דברי רב (א) ישי
והאמרין מבקשת נדה (דף סו.) ישי
לשמוע שחזר (משל בן) נבלת
שיחיה שאלין ממך ואי אתה ידע לה
לעולם (ב) רב נחמן (ג) דלא שמייע ליה
היטע דלחר נחלא היה מביא קרובי
קרובי בתגלותו היה אלף ודאי
מקריבין לפי שעה מה שזין בנפש

שני נזירים פרק שמיני נזיר

לידור בנזיר לא זה? שידור
בנגדו בנזיר. בזה הענין
לסוף שלשים יום חטאת העוף
רשה: ועולת בהמה. כדי

מתני' מת אחד מהן

(ז) אחד מן השוק שידור
 טמא הייתי הרי אתה
 הייתי הרי אתה נזיר או
 שלשים (ח) ומביאין
 טהרה ואומר אם א
 טומאה שלי וקרבן טהרה
 המהור קרבן טהרה
 וסופרים שלשים יום
 ואומר אם אני (ט) הט
 וקרבן טהרה שלך וזה
 הוא המהור קרבן טהרה
 בספק וזהו קרבן טהרה
 ומי שומע לו שידור כ
 טמאת העוף ועולת כ
 הייתי הנחאת מחובר
 טהור הייתי העולה ממ
 וסופר שלשים יום ומכנס
 אם טמא הייתי העול
 חובה ואם טהור הייתי
 זו נרבה זו שאר קמ
 נמצא זה מביא קרבנו
 לו כחכמים לכן וזמא: ג
 אמר שמואל לא אמר
 בה את המלדיים אמר
 ליה רבי יהושע לזקיד
 (י) נזיר שהיה טמא בספק
 בקדשים אחר ששים
 למתים אחר מאה וז
 הנענע דוחה תגלחת ה
 י אבל בזמן שהוא

וּמֵאֵה וְטַהֲרָה הֵא וְדֹא [אין]
דַּמַּת אַחַד וְאַפְסָר לְתַקְנִי
וְלֹא* הוּא לִי לְמִימַר לְר'
אַחֲרָן כְּמוֹ לְדַקִּי לְאִיבִירִים
תְּשִׁיבָם וְקִשָּׁה דַּעַל הַעוֹלָה
שְׁלֵמִים וְחוּ לְמֵה יִמְחִין הַכֶּהֵן
נִשְׁתַּנְּנוּ וְיִוְתָר נִרְאָה כְּדַפְרִישִׁית:
לְעִיל שְׁלִיחַ פ' ר"ג (ס):

ימי הר עולת בהמה ראשונה
 נאמן שבתגלתם ראשונה הביא
 ושון אם הביא קרבנותיו לה
 יסעו בן לוי לכן וזמא
 יהסע פתחוהו כלום
 שידוע הוא בעצמו שאין
 רב בו שאין דבריו ולא כ
 רב פסא כו ואחיו עליה
 מתנשא אם נבלת אמר על ד
 שניו ומתן ד נפח: עמר על ר
 להא דאמרין דלא אמר רבי
 ויוי להאין (י) מחי רזיה
 מביא להאין ואין קרבן לט
 מתי' ניר שיה עמא כב

מתנני' מה אחד מהן א"ר יהושע יבקש אחד מן השוק. ויבקש ממנו שדור כנגדו להיות נזיר כמו זה שמת ויחבר לו אם עומא הייתי הרי אתה נזיר מדי ולאחר שלשים (א) מותר אתה לנלח ולשמות ביין ואם טעור הייתי ותיצרי עמא הרי אתה נזיר לאחר שלשים יום: וטורפין שלשים יום: ויבא

אמר ר' יהושע יבקש מעבדיו ובסוף שלשים מביאין קרבן

טומאה וקרֵבן טהרה בשופות ויחמך
לחזתו שהיה מן השוק אס אני הוא
הטמא לא קרֵבן טומאה שלי וקרֵבן
טהרה שֶׁן וקס אני הוא הטהור
ועדיין לא חל א' עליו מירות עד
לחזר שלשם כדלמך ו ממחילה
ואס טעור הייתי הרי אחת מיר
לחזר שלשם ו הרי קרֵבן טהרה שלי
וקרֵבן טומאה כספק ומטאת העוף
שמביא על ספק טומאה אינה נאכלת
ואזלה לקטורה למחרתין כפרק מי
שחזר הריני מיר (נשע דף נט.) אמר ר'
יוסי ברי' יהודה מנין לחטאת העוף
הנאה על ספק שאינה נאכלת כ'
ועולת העוף ק' בעי מייתי לה לשם
נדבה ואי בעי לא מייתי לה כלל
כיון דדיוקן כעלמא הוא לא מעבדא
ואשם נמי לא אינערינן לאחיזוי דאשם

אינו מעבדי מכפרה כדאמרינן צפרק

מי שאמר הריני מיר מגלה (ולפי דף
י"ה) הביא טעמא ולא הביא אשמו
מנה: ועדיין אקורן לשמות ציין
ויטעמא לעמיה דאבל חורין וסופרין
שלשים יום ומציאין קרבן טהרה
בשפתות: ואומר **אם אני הוא**.
בשיימי טמא קרבן עומאה היה של
וקרבן טהרה היה של קר או של עבדיו
קרבן טהרה ואם אני הוא הטהור
ואתו שמת היה עומא וקרבן טהרה
היה: והיה קרבן עומאה היה
בספק הרי זה קרבן טהרתך וממלא
ואליך מותרים לשמות ציין ויטעמא
למחיה: **אמר לו בן זומא מי שומע**
לו כו' אלא ויטעמא היה מיר
ויציא חסד טעמא טעמא ולאשם
ולעולת העוק לא חיישין כמו שאמרנו
גמ'

[illegible]

היה זה חו נדבה וחלו שער קרבנותי: א"ר יוסיט. נחלת אתה אומר
קרנן עולת בהמה ועכשיו הביא מטאתו וחסדי שלמים: אבל הודו
אין ועוד שאני מנאן יומי שידור מיר כנגדו: גמ' וליסי.
המביא קרבנותיו לתנאין ביאח לתנאין ומה דבר: אמר ר' **אמר** ר'
אלא אמר ר' אלא כדי לתדב בה את התלמידים שיביע נטאן
דבריו ולא כלום משיב דבר שאני משנה ק"ו לשאר כל אדם
ושאר דבריו יביי מענינן עליו לא ימוע משאול כל דבר
ואחרי אפילו כי האי מילתא נומא איניש קמיה רביה ולא
מורה סופר להמנא בה ויהי וזאת די לפס ואם שקלא סופר
נחמן בר יצחק לא ליעביד ליה ר' יוסיט לדקיה דקאמ דלברי ר'
יוסע אלא לתדב את התלמידים והכי קא מוסיב ויקאמר לדברי ר'
בבב מעי דבקי בהמה להנעינן שלא יקרושע שביח א שכן
לדקיס. כמו דקיס שבבני מעיס. ולחיי יסחטו בני מעיס א שכן
גמ'. כמו שהיא מפורשת לתעלה בפרק כהן גדול ויזיר דף ע"ב:

גמר

מסורת הש"ס

(א) [ע' תוספות מנחות פא.
ד"ה הסורה, (ב) [ברכות
לג: וש"נ, (ג) לעיל נה: מ:
(ד) [מגילת שם ליתא רב
פסא, (ה) [דף נה:].

נוסחת הריב"ן

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) במשנה יום ומבין;
שליש יום ומבין;
(ב) שם אם אני הוא
שם: (ג) ר"י ר"ה מה
לחם וכו' שלישי וכו'
מחר: (ד) ר"ה ולימי וכו'
ר' יהושע לן ומה כלל
מחוק: (ה) מצינו כן
(ו) ר"ה לחם ר' יהושע
וכו' ומה ר' יהושע
שידע הוא בעצמו:
(ז) ר"ה לחם ר' נחמן וכו'
לחם ר' נחמן לא היה
שמיני לא:

הגהות התוספות

1. ציל פירוש, אפילו אם
2. דעתו כז', ציל בלא זה,
3. וביה כפי', ציל ועדיין
4. אסור, חיבת לימור נמחק,
5. ציל זה שאר, חיבות
6. המוקפות נמחק, וביה
7. כפי', חיבת כע"פ נמחק
8. וציל הנהייה, ציל לא,
9. ציל על.